



## 25. Grand Tour de Renault

*Kuten kerhomme kesäkokoontumisten pitkässä historiassa mukana olleet voivat muistellen todeta, on sää ollut kyseisten "karnevaalien" aikana lähes poikkeuksetta aurinkoinen, lämmin ja muutenkin erinomaisesti sopiva juhlintaan ja rentoon yhdessäoloon. Kesän 2009 kokoontumisen aikana hämeessä vallinnut sää oli kaikkien paikalle tulleiden iloksi ja onneksi siis totuttua tyyppiä, eli kaunis ja lämmin. Mutta mitä Hotelli Petäyksen alueella Hattulan Tyrvännössä oikeastaan 17:n päivän, perjantain ja 19:n päivän sunnuntain välillä tapahtuikaan? Siis vuonna 2009! Tämä on erään paikalla olleen – enemmän tai vähemmän mukana pysyneen – versio. Karuun asiallisuuteen pyrkivä raportti, niin kuin ko. havainnoitsijan tyyli aina on.*



Järjestelyistä vastasi tällä kerralla kerhon Hämeenlinnan ja ympäristön aktivistit täydennettynä Tampereen seudun aina yhtä luotettavilla ja paljon nähneillä konkareilla. Valmisteluthan olivat alkanet jo useita kuunkiertoja aikaisemmin kokoontumispaikan valinnalla. Asiallisimmaksi ja parhaiten tapahtumaan sopivaksi järjestelijät olivat valinneet palvelualueen ammattiliiton PAM:in hallinnassa olevan hotelli Petäyksen. Hotelli sijaitsee Vanajaveden rannalla Petäyksen niemellä. Ja osallistujien mielestä se oivallisesti tähän tarkoitukseen sopikin. Hotellin puolelta

kontaktia meihin päin oli järjestelyjen osalta pitänyt ansiokkaasti Arja Hurme.

### Perjantai

Ilmoittautumisrituaalit oli hotellin suosiollisella avustuksella saatu sijoitettua hotellin aulaan. Siellä saapuvia vastaanottavat saivat sählätä liialta auringonvalolta suojassa. Siitäköhän johtui heidän ajoittain kalvaka ulkomuotonsa. Viimeistään tässä ilmoittautumisvaiheessa osallistujat havaitsivat, että tämän kesän tapahtuma olikin tavallista merkittä-



vämpi. Siihen järjestelijät olivat pyrkineetkin. Olihan vuorossa kerhon 25. kesäkokoontuminen. Kokoontumisen merkittävyyttä korostettiin jakamalla saapuville autokunnille monenlaista ainutkertaista materiaalia. Perinteisen "osallistumispussin" lisäksi kaikille jäsenille annettiin muistoksi upea tapahtuman tunnuskuvalle kuvioitu muistomuki. Kaikilla saapuneilla – lapsesta vaariin ja mummuun - oli myös mahdollisuus ostaa kesän tapahtuman tunnuskella koristettu t-paita puoli-ilmaiseksi. Ja kyllä paidat näyttivät kaupansa tekevänkin.

Valtaosa porukasta majoittui hotellin päärakenuksen tiloihin. Mutta perinteisesti osa oli valinnut majoitusmuodokseen joko oman vankkurinsa tai teltan. Ilmeisesti kaikki majoittuivat jollakin tavalla. Ehkä kaikkein "individualistisimmat" osallistujat majoittuivat kuitenkin hotellin hallinnassa olevaan "majataloon", joka edustaa tyyli-suunnaltaan lähinnä sotia edeltävää karun yksinkertaista suljettu-osastolookia. Hyvin sielläkin se vähäinen uni – mikä saatavissa oli – maitto. Tämä majatalo sijaitsi hotellin tuloväylän varrella reilun kilometrin päässä.

Ilmoittauduttuaan osallistujat ns. asettuivat taloksi ja paikoittivat Renunsa enimmäkseen niille osoitetulle alueelle hotellin niemen nurmikentälle lähelle mm. saunoja. Iltakuuden jälkeen alkoi samalla alueella perjantai-illan evääksi tarkoitetun pyttipannun tarjoilu tykötärpeineen. Kyseinen ruokalaji näytti saavuttavan suuren suosion. Eikä ihme, se oli todella hyvää ja ravitsevaa. Ja sitä oli riittävästi. Hyvä ruoka, parempi mieli. En tiedä oliko synnä juuri tämä, mutta näiltäkin kesäjuhliilta jäi suurisuuntaisempi kärhämöinti jälleen puuttumaan. No itse asiassa tähän on jo perinne.

Saunat olivat normaalin tavan mukaan lämpiminä perjantai-iltana. Valittavana olikin tavanomaisten hiki-saunojen lisäksi myös savusauna ja "ihmisenkeittopata". Savusauna oli ehdottomasti suosituin hien irroituskeino. Ja vilvoittautumista varten järvi

oli sopivasti rannassa ja vesikin ihan pinnassa.

Karaoketanssit oli järjestetty ravintolan pääsaliin illan hämyisämmäksi ajaksi. Osa porukkaa viihtyi siellä kuka ottaen osaa musiikin luomiseen kuka tarvelemiseen. Suurempi osa juhlakansaa kuitenkin noudatti perinteitä ja pyöritti hammaskiekkoa isommissa ja pienemmissä porukoissa eri puolella tapahtuma-alueella. Itse sain nauttia keskisuomalaisesta seurasta ja vieraanvaraisuudesta erään karavaanitraficin etuteltassa. Keskustellen kriittisesti ajankohtaisista aiheista monialaisten asiantuntijoiden kanssa. Katsellen myös kuun siltaa, joka rakentui rauhasan järvenselän pinnalle elegantin majesteettillisena. Muistaakseni taisin saada vuorokauden jo hyvän aikaa sitten vaihduttua kyydinkin majoituspaikalle "majataloon". Vieläpä hyvinkin hehkeältä kuljettajalta kaiken lisäksi.

### Lauantai

Päivä valkeni varhain, niin kuin päivä meillä pohjo-lassa heinäkuussa tapaa tehdä. Hotellilla oli meitä jo aamiainen odottamassa. Ja se olikin kunniaksi





Siisä jakukset kohdalleen ja paidanliepeet housuihin.

Koska tämä kesäkokoontuminen oli juhlavasti jo kerhon historian 25. kohotimme illan tunnelmaa viettämällä pienen tuokion kokoontumalla hotellin tiloissa yhteen ennen illallista. Kohotimme ensin maljat kuplivaan. Siitä rohkaistuneena puheenjohtajamme Himangan Jarmo eli Jarkka lausui illan alkusanat. Sitten osoitettiin suosiota taputtamalla käsiä yhteen. Mikolan Antti ensimmäisestä kesäkokoontumisesta alkaen mukana olleena loi sitten



keittiön touhuista vastaaville. Se joka ei niistä tarjolla olleista lajeista löytänyt mieleistään aamiaista juoskoon vaikka jorpakkoon. Pöytäseurueemme ainakin oli tosi tyytyväinen tarjoilun valikoimaan ja laatuunkin. Kyllä niillä antimilla oli mukava aloittaa uusi tapahtumatäyteinen päivä.

Rompatoriakin jokuset asiantuntijat virittelivät auringon ollessa jo korkealla. Kuinka paljon tavara vaihtoi omistajaa ei ole tiedossa. No, tarjontaa oli joka tapauksessa olemassa.

Kiertojelulle alettiin ryhmittäytyä lauantaina ennen puoltapäivää ja liikkeelle päästiinkin ilman suurempia viivytyksiä. Ajeluun osallistuneiden renujen lukumäärää en tiedä mutta se letka oli kuitenkin jälleen tosi komeaa katseltavaa. Muutamia kymmeniä autoja niitä jälleen varmaankin oli. Reitti eteni seuraavien pisteiden kautta: Lepaa, Pikku-Mervi, Rakkoilan risteyks, Keltomäki, Aulanko, Sairio, Hätilä, ja Hämeenlinnan Kauppatori.

Torille letka sitten pysäköi komeisiin riveihin ja paikallinen toriväki ihmetteli ja ihasteli. Sää oli helteinen ja retkeläiset hajaantuivat nauttimaan kuka minkäkinlaisia kesäisiä herkkuja. Taukoaikaa varattiin riittävästi ja kun se oli kulutettu niin loppuporukka huomasi valtaosan ajelun autoista lähteneen

torilta jatkamaan kruisailua omin neuvoin. Peränpitäjät lähtivät sitten alkuperäisen suunnitelman mukaisesti jatkamaan kohti Parolan Panssarimuseota. Kiinnostuneimmat tutustuivat entisajan panssareihin ja muuhun näytteillä olleeseen raskaaseen ja vielä raskaampaan kalustoon.

Panssarimuseolta tiedonjanoisimmat suuntasivat Renujensa keulat lähes kivenheiton päässä sijaitsevan Parolan moottoripyörämuseon suuntaan. Siellä olikin näytteillä hienoa kalustoa Arielista Yamahaan. Mutta ihastelua ei voinut jatkaa loputtomiin. Kello kävi ja aloimme huolestua. Tiedossamme oli ohjelmaan merkitty makkaroiden grillaaminen hotellin ranta-alueen grillauspaikoilla. Emmehän saattaneet jäädä ilman niitä herkkuja. Siisä kiri kiri. Päästyämme perille takaisin juhla-alueelle saatoimme vasta hengähtää vapautuneesti: grillattavaa oli vielä jäljellä. Elämälle kiitos!

Lihakkaiden puikuloiden annettua voimia saatoimme rentoutua. Kolikkoja heiteltiin myös tänä kesänä tarkimmalle palkintona olevaa upeaa pienoismallia tavoitellen. Turun grand old man Lasse Laitinenhan se tarkin oli. Taivaan kannella helottava pallo jatkoi taivaltaan ja juhkakansa alkoi vähitellen valmistautua illan kohokohtaan: Juhlailulliseen.

Renaultist





katseensa aiempiin aikoihin muistellen hetken menneitä. Taas taputettiin.

Suosionosoitusten laannuttua järjestävän ryhmän puheenvuoron käytti Leppäsen Jussi. Ryhmä oli päättänyt palkita jollakin tavalla positiivisesti esiin nousseen ja tunnustuksen ansaitsevan persoonan tai ryhmän. Ja yllätyskassin sai "Tippa-Ukot" nimellä esiintynyt seurue. He olivat saapuneet melko kaukaa ja mm. heidän kulkuneuvovalintansa ylitti normaalin siviilirohkeuden rajat, ainakin järjestelyryhmän mielestä. No, tippaan voi aina luottaa! Vielä ennen illallispöytiin siirtymistä Gordini-jaos sai puheenvuoron. Kunnostautuneet saivat jälleen suitsutusta ja kiertopalkintojen saajia käteltiin. Suosionosoitukset raikuivat ja voisiko sanoa "virallinen osuus" päättyikin sitten tähän.

Olikin vihdoin "Hämäläisiksi juhlapidoiksi" nimetyn illallisen aika. Ja se vastasikin loistavasti nimeään. Ihmettelisin suuresti jos joku väittäisi jääneensä nälkäiseksi! Kerho tarjosi ruokajuomaksi tilkkasen viiniäkin halukkaille ja pisteeksi iin päälle jälkiruokakahvin keralla myös "merkkijuomaa"! Kyllä kelpasi.

Juhlakansan saatua itsensä kylläiseksi alkoikin vapaamuotoinen vapaa-ajan vietto edelleen upeassa säässä. Ehkäpä suurin osa parveili jälleen muuttuvamuotoisissa ryhmittymissä rakkaitten harrastekulkuneiden lähetytyillä. Juhlijat katsoivat asialliseksi siirtyä levolle hyvin eri aikoihin. Tällä kerralla en saanut kyytiä majoitukseen. No, pieni kävely teki vain pitkän staattisen puherumban jälkeen hyvää.

#### Sunnuntai

Aamiainen nautittiin jälleen suureen tarpeeseen hyvällä halulla. Tai ainakin lähes kaikki nauttivat. Joillakin ilmeisesti puutteellinen kesäkoontumis-

kestävyys aiheuttaa toisinaan tilapäistä ruokahalutomuutta.

Aamupäivällä alkoi olla kesäpäivien perinteisen loppuliturgioiden aika. Tietokilpailun kysymysten oikeat vastaukset kerrattiin kilpailun laatijan Moisio Juhana toimesta ja julkaistiin suvereeni voittaja Kitin Kari. Eipä ollut kiertopalkinnon kuitaaja suuri yllätys.

Kerhotuotteetkin toki tekivät hyvin kauppansa pääasiassa Heinon Peten toimiessa ammattimaisen ottein markkinointihenkilönä. Niitä tuotteita mitä ei ollut ei myöskään myyty ja muidenkaan myyntiä ei jatkettu niiden loputtua. Selkeää, eikö vain?

Pienen arvontatuokion jälkeen päästiin viimein aamupäivän ehkä odotetuimpaan tapahtumaan eli Kesän Kauneimman julkistamiseen. Äänestetty oli jälleen vilkkaasti ja kunniakas mitalikolmikko oli seuraava:

3. kaunein Jukka Kätevän R 8 "Special"
2. kaunein Tiainen Tarmon Alpine V6 Turbo
- Kesän 2009 kaunein oli Vesa Kinasen Ondine Gordini josta kuvia ja juttua seuraavilla sivuilla.

Palkintojen ja muiden huomionosoitusten jakamisen jälkeen juhlat olivatkin ohi. Renuiluaatteelle altistunut kansanosia oli saanut jälleen olla kaltaisensa joukossa ja saanut voimia puskea kohti tulevaa syksyä ja talvea.

Mitäkö renumalleja ei nähty tämän vuoden tapaamisessa ollenkaan. Kirjoittaja ei ainakaan muista nähneensä ainoatakaan seuraavista malleista: R6, 9, 15, 17, 19, 20, 21, ja 4CV noin eräitä mainitakseni. Ja näiden muistikuvien vähäisyyteen ei synnä toki ole kemiallinen muistinvähennyslääke. Kiitokset kaikille joille kiitos hienosta viikonvaihteesta kuuluu. Ensi kesänä taas nähdään ja kuullaan.

## KYLLÄ RENU MONEEN TARPEeseen SOVELTUU



Hääautoksikin kelpo kulkuväline mutta hiukan piti henkilökunnasta tinkiä, sillä morsiamen hääpuvun kangasmäärästä johtuen nuoripari ei sopinut Renun takapenkille. Niinpä sulhasen piti itse ajaa ja näin erillinen kuljettaja sai toimia vain kuvaajana. Häät pidettiin Oulussa 16.8. Renu siirrettiin Rovaniemeltä trailerilla Ouluun, mutta siellä kyllä ajeltiin muutama kymmenen kilometriä. Renu ei ole museorekisterissä vaan alkuperäisillä kilvillään kesäkuukaudet rekisteröitynä ns. kauppa-autona.

T: Veikko Tuomikoski

**FORTE**  
The golden touch

Säästää autoa ja ympäristöä

Varaa aika polttonestejärjestelmän puhdistukseen huoltokorjaamoltasi!  
Katso huoltopisteet osoitteesta [www.forte.fi](http://www.forte.fi)

**Tecalemit**  
Yhteisellä asialla

Korjaamolaitteet ja tarvikkeet • Projektinhallinta • Asennus- ja huoltopalvelut

Tecalemit Oy • Hankasuontie 13 • PL 78 • 00391 Helsinki • Vaihde 029 006 200  
[www.tecalemit.fi](http://www.tecalemit.fi)